

نقدینگی و مدیریت آن

در دانش مالی، مدیریت نقدینگی یکی از تعاریف مبتنی بر نقدشوندگی است. یکی از انواع نقدشوندگی مربوط به توانایی مبادله‌ی دارائی‌ها است، مانند مبادله سهام و اوراق قرضه به قیمت منصفانه. تعریف دیگر نقدشوندگی مربوط به نهادهای مالی بزرگ است. بانک‌ها با توجه به نقدینگی خود یا توانایی نقد کردن دارائی‌های‌شان ارزشگذاری می‌شوند. هر دو تعریف، نشان دهنده تلاش مدیران و سرمایه‌گذاران برای کاهش ریسک نقدینگی است.

مدیریت نقدینگی

روند جمع‌آوری، مدیریت و سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت وجوه نقد، یک مؤلفه‌ی کلیدی برای اطمینان یافتن از ثبات مالی و توان پرداخت بدهی شرکت است. به طور کلی، خزانه داران و یا مدیران شرکت‌ها مسئول مدیریت نقدینگی هستند. مدیریت نقدینگی موفق شامل جلوگیری از عدم توانایی در پرداخت بدهی (ورشکستگی)، کاهش دوره حسابهای دریافتی، افزایش میزان وصولی‌ها و مواردی از این قبیل است.

مدیریت نقدینگی در کسب و کار

سرمایه‌گذاران، وام‌دهندگان و مدیران توجه خاصی به صورت‌های مالی شرکت‌ها دارند تا بتوانند با استفاده از نسبت‌های مربوط نقدینگی، ریسک نقدینگی را ارزیابی کنند. این ارزیابی معمولاً با مقایسه‌ی دارائی‌های جاری با بدهی‌های کوتاه‌مدت صورت می‌گیرد. شرکت‌هایی که بیش از حد از اهرم مالی استفاده کرده‌اند باید تلاش کنند تا اختلاف بین دارائی‌های جاری و بدهی‌های جاری را کاهش دهند. همه‌ی شرکت‌ها و دولت‌هایی که بدهی دارند با ریسک نقدینگی مواجه هستند، اما بحث نقدینگی در بانک‌های بزرگ حساسیت بیشتری دارد. قوانین سختگیرانه‌تری برای ارزیابی مدیریت نقدینگی این نهادها وجود دارد، زیرا آنها به عنوان عامل حیات اقتصاد شناخته می‌شوند.

نقدشوندگی و سرمایه‌گذاری

سرمایه‌گذاران برای ارزیابی ارزش سهام و اوراق قرضه شرکت‌ها از نسبت‌های نقدینگی به علاوه سایر نسبت‌های دیگر استفاده می‌کنند. برای مبادله‌ی دارائی‌ها در بازار سهام، وجود هر دو طرف خریدار و فروشنده الزامی است. هنگامی که خریدار نمی‌تواند با قیمت فعلی فروشنده پیدا کند باید قیمت خریدش را افزایش دهد تا افراد را برای مشارکت در دارائی جلب کند. عکس این قضیه در مورد فروشنده نیز صادق است، فروشنده باید قیمت فروش را کاهش دهد تا خریدار را جلب کند. دارائی‌هایی که با قیمت فعلی خود قابل معامله نیستند دارائی‌های غیر نقدشونده نامیده می‌شوند. سرمایه‌گذاران ریسک نقدشوندگی خود را با کاهش وزن

دارائی‌های غیر نقدشونده در پرتفوی مدیریت می‌کنند. در اصل، مبادله در حجم بالا نیازمند بازارهایی با توانایی نقدشوندگی بالا است.

عدم موفقیت در مدیریت نقدینگی

مدیریت موفق نقدینگی، مهارت مورد نیاز برای مدیران کسب و کارهای کوچک است؛ زیرا آنها دسترسی کمتری به اعتبارات کم هزینه دارند، در مقابل مقدار قابل توجهی هزینه دارند که باید در دوره‌ی وصول حساب‌های دریافتی آن را مدیریت کنند. مدیریت هوشمندانه نقدینگی شرکت را قادر می‌سازد تا توان مقابله با هزینه‌های غیرقابل پیش‌بینی را داشته باشد و در عین حال بتواند هزینه‌های مستمر مانند حقوق را کنترل کند.